

KOLENDAR DOGODKOV

8. junij – vseslovensko srečanje posvečenih Jezusovemu in Marijinemu Srcu: ob 10. uri sveta maša, ob 12.30 obnovitev posvetitve

9. junij – ob 8. uri – zaključek veroučnega leta

22. junij – srečanje članov **Živega rožnega venca**: ob 9.00 molitev v baziliki, ob 10.00 sveta maša

23. junij – **Janževa nedelja**: sveta maša na Janžu ob 11.00 uri; po maši sledi telovska procesija

24. junij – **zahvalno peš romanje mladih**: iz Slivnice (ob 17.00 uri) na Ptujsko Goro (ob polnoči sveta maša)

25. – 28. junij – **oratorij** za otroke

Ptujskogorska Mati Božja – šentvoršča:

- 1. julij ob 20.00 sveta maša z orkestrom (zbor Magnificat), procesija z lučkami po romarski poti
- 2. julij svete maše ob: 00.00, 8.00, 10.00 in 16.00

ŽIVLJENJE V ŽUPNIJI V MAJU 2024:

KRSTI: Neža Ducman (Grdina, Stoperce) in Rafael Krajnc (Luksemburg).

POROKE: Damijan Veber in Hermina Matjašič (Celje), Stanislav Emeršič in Mojca Čuk (Stogovci).

POGREBI: Alojzija Klajnšek s Ptujске Gore.

Župnija Ptujška Gora, Ptujška Gora 40, 2323 Ptujška Gora
Tel.: 02 794 42 31, e-pošta: minoriti.ptujaska.gora@rkc.si
Župnijski list na internetu: <http://www.ptujskagora.eu/>
Izdal: Župnija Ptujška Gora, ureja: p. Toni Brinjovc

BAZILIKA MARIJE ZAVETNICE NA PTUJSKI GORI

ŽUPNIJSKI LIST – JUNIJ 2024

Jezusovo presveto in Marijino brezmadežno Srce

Bistvo posvetitve je v skladu s posvetitveno molitvijo zavestna in popolna odpoved grehu, zapeljivosti zla in hudemu duhu ter nepreklicna podaritev Marijinemu Srcu in po njem Jezusovemu Srcu, kot odgovor na njuno ljubezen. S to posvetitvijo se zavestno obnovi in poglobi krstna posvetitev Bogu.

Zakaj govorimo o Jezusovem in Marijinem „srcu”

Najprej zato, ker o Jezusovem in Marijinem Srcu govorijo odloki cerkvenega učiteljstva in Cerkevna liturgija (praznik Srca Jezusovega in spomin Srca Marijinega).

V Svetem pismu in splošni govorici ljudi „srce” pomeni osebno središče človeka in je simbol njegove ljubezni.

Ko govorimo o Jezusovem in Marijinem srcu, mislimo na Jezusa in Marijo pod vidikom bogastva njunega notranjega življenja, zlasti njune ljubezni do nebeškega Očeta in do nas ljudi.

Človeštvo danes bolj kot kdajkoli potrebuje Božje dobrote, ljubezni in usmiljenja. Prav tega smo deležni pri posvetitvi Jezusovemu in Marijinemu Srcu in pri življenju iz te posvetitve.

Njuna ljubezen do grešnega človeštva se razodeva vseskozi – od Jezusovega rojstva do smrti na križu. Njuna ljubezen je tako čudovita posebno zato, ker je križana. Z izkazovanjem svoje ljubezni nas hočeta pripeljati k nesebični ljubezni do Boga in do bližnjega, kar je bistvo svetosti, h kateri smo vsi poklicani. Ker nas ljubita, hočeta rešiti človeštvo, ki je zašlo. Potrebno je verovati v njuno ljubezen in jima zaupati ter se jima popolnoma izročiti. Prenovila bosta naša srca, da bomo začeli misliti, govoriti, delati in ljubiti kakor onadva. Praznik Srca Jezusovega je praznik Božje ljubezni, ki nam je dokazana s prebodenim srcem in objema vse ljudi, vse stvarstvo. Vabi nas, da se posvetimo in izročimo Jezusovemu srcu, mu zadoščujemo ne le za svoje grehe, temveč tudi za grehe drugih (zgled: pastirčki iz Fatime). Njegova ljubezen ni polovična, ne želi nikogar prikrajšati, z Njim vsakdo lahko raste v svobodi. Jezus ljubi neprestano, brez letnega dopusta, brez oddiha, brez upokojitve. On živi, ker ljubi; On živi, da ljubi. Dano nam je, da lahko prihajamo k Njemu, smo ob Njem varni in zaščiteni, z Njim rastemo in zorimo. In On nas uči ljubiti. Posvetitev Jezusovemu Srcu nas sooči z resnico, da nas ima Bog rad in nas z veseljem zasipa z odpuščanjem in milostjo. Ko mu odpremo svoje srce, v nas zaneti ogenj svoje ljubezni. Doživimo odpuščanje in milost - spoznamo Boga. V sebi začutimo goreče hrepenenje, da bi ljubili druge in jim služili.

Jezus krotki in iz srca ponižni, upodobi naša srca po svojem Srcu.

O MOLITVI – četrti del

Molitev kot krepost – nadaljevanje, piše: p. Toni Brinjovc

Nemalokrat se zgodi, da se ljudje začnemo primerjati in meriti koliko kdo zmoli. Če je molitev dar, je vsako primerjanje in merjenje odveč in nesmiselno. Za dar lahko prosimo. Del molitvenih navad pa si lahko prisvojimo in privzgojimo z vajo in vztrajnostjo. Vztrajnost je stvar volje, volja pa zavisi od pomembnosti na osebni nivoju vrednot. Jezus nas v evangeliju opominja, naj bomo vztrajni (Rim 12,12; Kol 4,2). Je lahko molitev krepost?

„Cilj krepostnega življenja je v tem, da postanemo podobni Bogu” (sveti Gregor iz Nise). Krepost je trajno in trdno razpoloženje, ki človeka usposablja za izvrševanje dobrih del in mu omogoča, da si za to kolikor le mogoče prizadeva ter tako vedno bolj krepostno živi. Kreposten človek teži k dobremu z vsemi svojimi čutnimi in duhovnimi močmi ter se trudi za dobro in se zanj odloča v konkretnih dejanjih. Lahko rečemo, da je krepost velika duhovna moč človeka in podlaga njegovega duhovnega življenja.

Poznamo človeške in Božje kreposti. Človeške kreposti (razumnost, srčnost, pravičnost in zmernost) so trajne in stalne popolnosti uma in volje, ki uravnavajo naša dejanja, urejajo naše strasti in vodijo naše vedenje v skladu z razumom in vero. Pridobimo in okrepimo jih s ponavljanjem nravno dobrih dejanj; očiščuje in dviga pa jih Božja milost. Božje kreposti (vera, upanje in ljubezen) imajo za svoj izvor, nagib in neposredni predmet Boga samega. Vlite s posvečujočo milostjo usposabljujejo človeka za življenje v povezanosti s Sveto Trojico. So temelj, duša in značilnost kristjanovega nramnega delovanja; oživljajo vse človeške kreposti. Božje kreposti so poročstvo za to, da je Sveti Duh v zmožnostih človeškega bitja navzoč in deluje. Kam spada molitev, je težko opredeliti. Vir molitve je tako v človeških kot v Božjih krepostih, tako da, ko govorimo o molitvi, lahko govorimo o kreposti.

Vsekakor je pristna molitev ponižna molitev. Ponižnost je dati prostor Drugemu in molitev je zapuščanje svojih obzorij in napotitev in izročitev Bogu.

Ko govorimo o molitvi in kreposti, ne moremo mimo tega, da nas molitev spreminja. Ne moremo spet oditi od molitve, kakršni smo vstopili vanjo. Pri molitvi se mora nekaj zgoditi. Dejansko, moliti pomeni: stalno umirati v večje Božje življenje, spreobračati se od življenja iz lastne mogočnosti v življenje iz Božjega izvora.

Molitev je nekaj najbolj zastonskega. Na sprejem te zastonskosti se je potrebno pripravljati. Bog želi, da to kar nam podarja, tudi sami goreče pričakujemo in si želimo. Zato je molitev često boj in vstajanje.